# אש קודש — סוכות



יום ב' דסוכות הילולא של הקדוש בני הרב החסיד ר' אלימלך בנציון זצ"ל

דוד המלך אמר (תהלים ט"ז) אמרת לד' אדנ' אתה טובתי בל עליך, ואיתא ע"ז בגמרא (מנחות נ"ג) אמרה כנס"י לפני הקב"ה רבש"ע החזק לי טובה שהודעתיך בעולם, אמר לה טובתי בל עליך, אין אני מחזיק טובה אלא לאברהם יצחק ויעקב שהודיעוני בעולם תחילה, שנאמר לקדושים

כי איתא בגמרא (ברכות ז') מיום שברא הקב"ה את עולמו לא הי' אדם שקרא להקב"ה אדון עד שבא אברהם אבינו וקראו אדון שנאמר ויאמר אדנ' במה אדע כי אירשנה עכ"ל, וצ"ל הא בב"ר פי"ז איתא שאדה"ר כשקרא שמות לכל בהמה וחי' שאל אותו הקב"ה ואני מה שמי, א"ל לך נאה להקראות אדנ' שאתה אדון לכל בריותיך, אר"א אני ד' הוא שמי, הוא שמי שקרא לי אדה"ר ע"ש, א"כ קדם אדה"ד [לקרוא] את השם אדנ' קודם שקרא א"א.

ואפשר כי באותו ענין שקרא א"א השם אדנ' נאמר לו הגלות שיגלו בניו כמ"ש שם והנה אימה חשכה גדולה וכו' כי גר יהי' זרעך וכו', ובגמרא איתא שמפני שאמר אדנ' במה אדע נענש בגלות בניו, וזה שהוסיף א"א על אדה"ר, כי אדה"ר אמר שנאה לקרא את השם אדנ' בזמן שניכר לכל שהוא יתי' אדון לכל, כמו שאמר לך נאה וכו' שאתה אדון לכל בריותיך, וא"א הוסיף שגם בזמן הגלות והחשכה והצרות, הוא יתי' אדנ' ואת שמו יתי' אדנ' יקרא, ולא בלבד שגם אז יקראו ישראל את שמו יתי' ויהיו דבוקים ואחוזים בו יתי' רק גם עבודה לעצמה היא וקבלת עומ"ש ואדנותו יתי' שבזמן ההתגלות והטובה אינה מתגלה כ"כ.

רבים הם דרכי העבודה והתגלות מלכותו יתי', ישנה התגלות מלכותו שהיא דוקא בעת ההתגלות וטוב לישראל, וישנה שהיא בזמן ההסתר והגלות דוקא, שכלם רואים איך בני ישראל סובלים כ"כ צרות למען שמו יתי' ומקבלים עליהם עול מלכותו במס"נ. וחוץ מזה איתא מהאר"י הקדוש זצוק"ל שבפטירת הצדיקים נשמותיהם הקדושות שעולות למרום נעשות בחי' מ"נ ממלכות לזעיר, ומזו"נ לאו"א, ועי"ז נעשה שלימות היחודים, והיא בחי' מיכאל עומד ומקריב את נשמותיהם של צדיקים כנודע (מנחות דף ק"י ובתוס' שם) והגם ששם איתא רק בפטירתם ובמס"נ בפועל ממש מ"מ פשוט שכן הוא בכל היסורים שסובלים ישראל ונחסר חלקים מכחם, כי גם בתענית איתא בגמרא (ברכות י"ז) שמיעוט חלבו ודמו שע"י התענית נחשב כקרבן כש"כ מיעוט חלבם ודמם כחם ומוחם שע"י היסורים המרים הרבה יותר מתענית, שהיא בחי' קרבן שמעלה מיכאל לד' וגורם היחודים והתגלות אורו קדושתו וישועתו, ולא יכנף עוד מוריך.

ובזה אפ"ל למה השם אדנ' שקרא א"א כתיב בתורה שבכתב כמ"ש אדנ' במה אדע וכו', והשם אדנ' שקרא אדה"ר לא נכתב בתורה שבכתב, כי נודע שישראל נטריקון יש ששים ריבוא אותיות לתורה,

יש ששים ריבוא אנשים לישראל, לכן א"א שקרא את השם גם מתוך צרות ישראל שמעלים חלקי עצמותם, אז עצמותם אותיות התורה נותנים בזה עד שמחלקי אותיות אלו נכתב השם בתורה, משא"כ אדה"ר שקרא השם שלא מתוך גלות וצרות, לא העלה אותיות ולא נכתב בתורה.

וזה רמז הגמרא הנ"ל עה"פ אמרת לד' אדנ' אתה, השם אדנ' הנחיל א"א לכנס"י לקרא גם מתוך צרות וע"ז אמרה כנס"י להקב"ה החזק לי טובה שהודעתיך בעולם, החזק לי טובה כי את נפשי לבי כחי ומוחי אף את כל ימי חיי אני נותן להודיעך בעולם, פשוט שעי"ז כל העולם מתפלאים עלינו שכ"כ מוסרים אנו את נפשנו עליך ית' ושמך מתגדל בעולם, וגם כנ"ל שעי"ז נעשה' שלימות היהודים, וההסתר חולף ואורו ית' מתגלה. ואמר הקב"ה הן עבודת כל איש ישראלי יקרה לד' ובפרט עבודה של מס"נ, מ"מ טובה אין אני מחזיק אלא לאברהם יצחק ויעקב שהם הודיעוני תחילה כי הם התחילו בעבודת מס"נ.

ואפשר שהם הודיעוני תחילה, לא שאין שום איש ישראל יכול להיות בחי' תחילה בעבודה לגמרי, רק שגם זאת פעלו האבות שיוכל איש הישראלי להיות בחי' תחילה בעבודה, והרי זה כמו בתורה שאפילו מה שתלמיד ותיק עתיד לחדש ניתן למשה מסיני (מדרש רבה ויקרא פכ"ב), שהגם שניתן למשה, מ"מ התלמיד מחדש הוא, רק שאילולא שניתן למשה לא הי' הוא יכול לחדש, כך הוא בחי' עניני דרכי העבודה, רשב"י הי' תחילה בדרך קדשו והאר"י זצוק"ל והבעש"ט זצוק"ל בדרכי קדשם, והכל בכח האבות שפעלו שיוכל העובד להיות תחילה, בדרך עבודתו.

ואפשר זהו גם נרמז בדברי רשב"ג בעשרה הרוגי מלכות הרגני נא תחילה ואל אראה במיתת חברי, חוץ מן הפשוט מרמז שהוא נעשה תחילה בדרך עבודה זה שפתח עתה. והיא שכ"כ תהא אהבת ישראל גדולה אצלו עד שירצה למות תחילה בשביל שלא יראה במיתת חבריו, שאף שלא יצא לחבריו שום טובה מזה, וכל איש טבעו שאפילו איזה שעות רוצה להאריך בחייו, וגם ע"פ דין אפילו על חיי שעה מחללין את השבת (יומא דף פ"ה), וגם אפשר כשיחי' עוד איזה שעות יהי' נס ולא יהרגוהו עוד, מ"מ ביקש הרגני תחילה ואל אראה וכו', ובמס"נ זו לאהבת ישראל הי' ר"ש תחילה, כי לא לבד מי שמפרש את בקשתו זו, רק גם בין הנהרגים והנפטרים בשנים אלו וגם בההריגות שקדמו ד' ירחם ויאמר די, הי' ביניהם צדיקים שהיתה להם אהבת ישראל מרובה ובפנימיותם היו מוכנים ליתן כל חייהם שלא לראות בצער ישראל וסבבו מן השמים שהם יפטרו תחילה, ואהבת ישראל זו באה מאהבת ד' אהבה רבה במס"נ, לכן יצחק אבינו שפשט את צווארו לד' לעתיד יהי' המליץ טוב לישראל עד לקבל עליו גם לכפר את עונותיהם, ולמשוך להם ישועה, לכן באושפיזת יצחק מתחילת שמחה, שמחת בית השואבה ושאבתם מים בששון ממעיני הישועה.